(כן משמע בארוך כלל ל"א) יה י"ל דחקור (נח) לחתות החם תחת

(מהרייז) עד כתבו דהכלי שעושן בו מיס ^(ד) לתפיפת הראש אין לשמש בו דעושין אותה מאפר שעל המירה ^ב ורגילות הוא להתערב שם בשר וחלב (מהרייל) ולכן יש לאסור גם כן להשממש מן ^(ימ) הקדרות של

התנורים שבבית החורף משום דנתוים עליהם לפעמים בשר וחלב מן הקדרות שמבשלים בתנורים (מהרייז) ובדיעבד אין לחוש בכל זה כא ואף

לכתחלה אין בזה אלא חומרות בעלמא והמיקל לא הפסיד:

77777 77277 778 778 7778 779 778 7779 5 725 77778 779 778757

בל מו מו זו נייני דים יולי ביל ליינים לייני דים מולים

- ---

ב בריים במום

מדברי הרמב"ם שהעתיק המחבר לשונו וכן משמע קצמ בש"ם פכ"ה הגה שו ויו) ומלב זכר לא מיקרי חלב ("י) כלל ואם נפל לחוך קדירה של כשר אינו אופר ויחו אבל חלב מהה "ז וישן (ווי) ומי (דף קי"ג ע"ב) דאמר שמואל התם בחלב אמו ולא בחלב זכר בחלב אמו חלב אוסרים המאכל כמו חלב עצמה ואפילו בבישול יש לאסור לכתחלה ולא בחלב שחוטה וא"כ כיון דמחד קרא מפיק להו וחלב שחוטה קי"ל דמדרבנן מיהא אסור וכדלקמן סי׳ ל' ה"נ בחלב זכר ונראה דהרב המגיד מיירי בחלב זכר של בהמה וכדפרש"י בש"ם שם ח"ל ולא בחלב זכר שהיה לו חלב מועט מן הדדים כגון אם נשתנה והיו לו דדים וכן פי' מהרש"ל שם סי' ק' וכן מוכח מהש"ם שם להדים דקחמר בתר הכי בעי מיניה

מימסר מה"ע לחפיפת הראש שהרי אף הם החדר המתחק המתחק המתחק המתחק המתחק מה"ע לחפיפת הראש שהרי אף הם החדר המתחק אבל בחלב זכר דאדם פשיטא דלא גרע מחלב אשה ולפ"ז המחבר

יחיד וק"ל): (יד) בדד. כמב הש"ך משמע דלית כיה אפיי איסור דרבנן ובאו"ה כ' דלא גרע מחלב אשה ומדברי הרב המגיד נראה דחלב זכר אסור מדרבנן ונ"ל דהרב המנגד מיירי בחלב זכר של בהתה אבל בחלב זכר דאדם פשיטא דלא גרע מחלב אשה ולפ"ז דברי המחבר דמשמע דחלב זכר אין לוקין אבל איסורא איכא ודברי רמ"א שר' לא מקרי חלב כלל לא פליגי דהתחבר מיירי של בהתה ורמ"א איירי של אדם (מיהו אף בשל אדם אסור לכתחלה משום מראית עין כמו בחלב אשה וק"ל): (מו) ומי . וכ' הפו"ה אפי אותו מי חלב שנשאר אחר שעושין הגבינה אוסר המאכל: (מו) לחתות . כ' הש"ך בשם המרדכי שאסור לבשל בשר איסור בבית ישראל בקדרה של עובד סיכבים שמא יחתה הישראל לכן לריך לשפחות עובדות כוכבים שתי קדרות אי של בשר ואי של חלב מיהו אין הזה אלא חומרא בעלמא

ואין העולם נוהרים בזה : (מ) לחביבת. כ' הש"ץ והא דלא מיתפר מה"ע לחפיפת הראש שהרי נהנה משום כיון דאינו דבר אכילה לא חשיב הנאה כיון שאינו נהנה מגוף האיסור וכת"ם סי׳ ל"ד ועיין בסי׳ ק"ח ס"ד בהגה"ה וס"ס קנ"ה בהג"ה: (ים) הקדרות. כ' בת"ח משמע דבקדרות של מתכת אין להחמיר אפי לכתחלה משום דחף חם סיה ניתו סיה חחר ומתלכן ע"י האש עכ"ל (אלא שקשה לו לדעת רמ"א שחוסר לחתות תחת קדירת עובד כוכבים לפי שתבשלין פעתים בשר ופעמים חלב מ"כ היאך מחיר לכתחלה לעשות מים מאפר ע"ג כירה לחפיפת הראש הא כתב שם רמ"א דרגול להחערב בב"ח וא"כ כשמבשלים המים אחי לידי בישול בב"ח ודו"ק) ובסי צ"ה ס"ד כ' הט"ז דמכאן מוכח דאפר אינו נפ"ל דאל"כ למה אוסר לבשל בקדרה שעושין בו מים לחפיפת הראש הא נטל"פ הוא ואין שם איסור בב"ח (ויש

סום דלם בכלכבה

כרישול ואסור בהנאה מן התורה עיין שם: (שם בהיישו יש האשור ג"כ הדשתמש שן התדרות. פנהייט ומייש אם כן איך תחיר למחולה כי עי לנחת לדק פימן ז'יה שני במתח שאין ליקה אפר להדיה כלים מהקירה שמבשלים שם אלא לוקחים אפר מהמעור שאופים בו לחם וכיולא ועיש. וכחיי סוף עייי כתב שלאם שהיים בהוא לק מששא בעלמה בהיים כה אלא מששא בשלא בעלמא ומסתמא כבר נשרף כל הלאלוחית שבאפר גם ותובעל שאין מהחים בהוא לק מששא בעלמא ומסתמא כבר נשרף כל הלאלוחית שבאפר גם ותובעל

המגיד פ"ט מהמ"א נראה דחלב זכר אסור מדרבנן וכתב שכן נראה ובמרדכי שם כתב שאסור לבשל בשר איסור בבים ישראל בקדירה של

עובד כוכבים שמה יחתה הישרהל כוי לכן לריך לשפחות עובדות כוכבים שתי קדרות ה׳ של בשר וה׳ של הלב וכ"פ בת"ח סוף כלל ע"ו מיהו בשר לאו דוקא אלא ה״ה שאר דברים דויל בתר טעמא מיהו אין בוה אלא חומרא היציי שיבר של בעלמא ואין העולם נזהרין בזה: איבא דהלבהי בעלמא ואין העולם נזהרין בזה: בתר טעמא מיהו אין בזה אלא חומרא ים. דאמורים בהנאה. היינו כשהדיחם במים רותחים ועירבם כך רותחין הח לח״ה אינו אסור בהנאה כיון דאינו אסור מן התורה אלא דרך בישול וכדלעיל בחם יכרם בק"ח וסעי" (ג') [ו'] : כ. ורגידות להתערב שם בשר בחלב. והח דלה

> האי כיון דאתי לכלל אם אסור ש"מ דבחלב זכר של בהתה איירי וע"ל סי' ק"ח (ס"ד) [ס"ח] בהג"ה וס"ס קנ"ה בהג"ה: בא. ואף לכתחלה כו'. עיין בת"ח כלל ע"ו ומשמע שם דבקדירות של מתכות שהעתיק לשון הרתב"ם דתשמע מיניה דגם בחלב זכר פטור אבל אין להחמיר אפילו לכתחלה משום דאף אם היה ניתו היה

מבה יד

סומקי יקבה כי לשישתיה דהה

מיב מו בכנו

בין קרום לגליל קרום איני הייב כ ואם שיא גליל רייו דלכאורם דבריי : דלפיל בהלי מליה פעמים הרבה דב אלה מדרבגן יי איפכה איי בג ג קרום לצלול קרי ים וְהְנִיקְ. מִבּיקְ הַ דְכַּן נִמְנָהְ בִּחִים: כמדומה דכובהים : כמדומה דכובהים : כן המוי וחולי כ" כמנחות (ד' כ"ה כחון דכן נהגה לפרפ"י שם הכן לפרש" שם הבן לפרש" אן ניה דלפירש" אן ניה בוס דלרש" אף וספירל לים דרבל אועיר וגם דכר דלמר דדם בכבלי רק במטחות הם במטחות החיצוני נם בקרום הייב יו פס הך היניקה לצלול אינם רה בה

מכני כמת בחדמה ז ולמבואר שם ה לישנ דברי הד: נראה לומר במש: דהרמנ"ם כ"ל : שכשלו חייב בחמה הב" החסיבה

לבל בלור ביידהי

שנתנבלה וחלב שנגמרה אסורה: (ספוף ז' בסניים) יש אופרים דאפור ההתות האש כ' " בשר בחלב. פיון שויך ס"ק יות האפילו שאר הבר אסור לבשל ויום ראות לכאורה ככאן הבי נתבשל יותד אסור לבשלו שנות ועיון גליני רוש בענף אי נפס) עוד בתבו כ" דעישון אית עיון ט"ז ס" צ"ח ס"ק ט"ו ובתו צ"צ כתב ליישב ההבא אסור לבתחלה לשמש בדין כל ני